

ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸಿಂಹಕೇಶನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತಳು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅಹಂಕಾರವಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಈತನೂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಎಂದುಕೊಂಡು ಯಾರ ಕೊರಳಿಗೂ ಹಾರ ಹಾಕದೇ ತನ್ನ ಅಂತ್ಯಪುರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಇದರಿಂದ ಅವಮಾನವಾಗಿ ಅವಳಷ್ಟ ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನು ಮಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, 'ಸಿಂಹಕೇಶನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗು' ಎಂದನು. ಚಂದ್ರಬಿಂಬೆ ಅಷ್ಟನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಗೆ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಇದರಿಂದ ಕುಪಿತಗೊಂಡ ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನು ಮಗಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದನು.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಹುಲಿಯೊಂದು ಎರಗಲು ಬಂದಾಗ, ಹುಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂರ್ಯದೀಪ ಅವಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದ. 'ಹೆದರಬೇಡ ಹುಡುಗಿ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವೆ. ಈ ಕಾಡಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಯಾಕೆ ಬಂದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಮಾತನಾಡುವ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಚಂದ್ರಬಿಂಬೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟನೇ ಕಾಡಿಗೆ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಹೇಳಿದಳು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಹುಲಿಯು, 'ನಾನು ಸೂರ್ಯಕೇಶನೆಂಬ ರಾಜಕುಮಾರ. ಮಹಾಮುನಿಗಳ ಶಾಪದಿಂದ ಹುಲಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ಗುಣವತಿಯು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನನಗೆ ಮೊದಲ ರೂಪ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವೆಯಾ?' ಎಂದ. ಚಂದ್ರಬಿಂಬೆ ಹುಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಸೂರ್ಯದೀಪನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪಿ, ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಸೂರ್ಯದೀಪನಿಗೆ ಮನುಷ್ಯರೂಪ ಬಂದಿತು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮಹಾಮುನಿಯು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನನ್ನು ಕಂಡು, 'ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಜಯಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಕೇಶ, ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನು ನಮ್ಮನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ, ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹ ಬಗೆದ ಎಂದು ದ್ವೇಷ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರು. 'ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನನ್ನು ಈ ದುಷ್ಟರಿಂದ ಕಾಪಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯದೀಪ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಬಿಂಬೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನಿಗೆ ಧೈರ್ಯತುಂಬಿದರು. ಸೂರ್ಯದೀಪ ಕೂಡಲೇ ಜಯಸಿಂಹ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಕೇಶನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಉರುಳಿಸಿ, ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ. ಚಿತ್ರಾಕ್ಷನು ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡ. ಮಗಳು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟ ಸೂರ್ಯದೀಪನ ಜೊತೆಗೆ ಅಧ್ವಾರಿಯಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿದ. ಆ ಬಳಿಕ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಿದರು. ■

ಮಗಳು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ

■ ಗಣಪತಿ ದಿವಾಣಿ

ಮಿನುಗುವ ಚುಕ್ಕಿಯ ಬರೆದವರಾರು
ಬಾನಿನ ತುಂಬಾ ಮಿರಮಿರನೆ
ಹೊಳೆಯುವ ಚಂದ್ರನ ಕೊಟ್ಟವರಾರು
ತಣ್ಣಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಫಳಫಳನೆ

ಗಿಡದಲಿ ಹೂಗಳ ನೆಟ್ಟವರಾರು
ಬಣ್ಣದ ಪರಿಮಳ ಘಮಘಮನೆ
ಚಿಟ್ಟಿಯ ಹಾರಲು ಬಿಟ್ಟವರಾರು
ರೆಕ್ಕೆಯ ಬಡಿಯುತ ಪಟಪಟನೆ

ಮೀನಿಗೆ ಈಜಲು ಕಲಿಸಿದರಾರು
ನೀರಲಿ ತೇಲುತ ರುಳುರುಳನೆ
ಮೊಲಗಳ ಓಡಲು ಕಳಿಸಿದರಾರು
ಪಿಳಿಪಿಳಿ ನೋಡುತ ಸರಸರನೆ

ಜಿಂಕೆಗೆ ಕುಣಿಯಲು ಹೇಳಿದರಾರು
ಚಂಗನೆ ನೆಗೆಯುತ ತಕತಕನೆ

ಆನೆಗೆ ಸೊಂಡಿಲು ಇಟ್ಟವರಾರು
ದೊಡ್ಡಕೆ ಬರುವುದು ಗಡಗಡನೆ

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಷ್ಟೋ ಕೇಳಿದ ಮಗಳೆ
ಉತ್ತರ ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ
ದೇವರು ಎಂದು ಕರೆವೆವು ನಾವು
ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೊಬಗಲಿ ಬೆರಗಲ್ಲ

ಮಿುಷಿಯಲಿ ಎಂದೂ ನಗುತಿರು ಮಗಳೆ
ಅನುದಿನ ಸುಖವದು ಬಾಳಲ್ಲಿ
ಇಂತಹ ನೋಟಗಳಿಳಿಯಲಿ ಹಾಗೆ
ಎಲ್ಲವು ಕಾಣಲಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ

ವರ್ಷಗಳುರಳಲಿ ದಿನಗಳು ಕಳೆಯಲಿ
ಸಂತಸ ಮಾಸದೆ ಬದುಕಲ್ಲಿ
ಪುಟಾಣಿ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಕಣಿಣಿಣಿ
ನಾದವು ಮರೆಯದೆ ಉಳಿಯಲಿ ನನ್ನಲ್ಲಿ ■